

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Umetno nemštvo.

V liberalnem taboru vlada velik strah, malo manjši, kakor je vladal v Celju, ko je šlo za dvojezično gimnazijo. Grof Badeni je prišel na Dunaj in še ni nič dal razumeti, kako on misli glede zjednjene levice. Ves čas so mislili, da se bode z njo pogajal, kakor se je knez Windischgrätz, ko je sestavljal ministerstvo, a grof Badeni je bil za vse take vesti po liberalnih časopisih slep in gluha. Izbral je ministre, o katerih se ne ve, kakšnega političnega mišljenja da so.

Če tudi imata v novem ministerstvu najvažnejša portfelja, notranje stvari in finance, Poljaka, vender se ni bati, da bi to ministerstvo bilo Nemcem sovražno. Grof Gleisbach in pa baron Gautsch dajeta dovolj jamstva, da se Nemcem ni bati nobenega preganjanja. Nemškimi liberalcem pa ne zadošča, da je vlada Nemcem pravična, temveč hočejo, da jih podpira z vsem svojim uplivom. Zaradi tega so se veselili grofa Badenija, ko se je o njem govorilo, da je odločen mož. Mislili so, da bode za nemške liberalce ravno tako deloval pri raznih volitvah, kakor je deloval za poljsko konservativno stranko v Galiciji. Nemški liberalci se zmatrajo za nekako privilegovano državno stranko, katero mora vsaka vlada podpirati, in nemštvo zmatrajo za jedini državno ohranujoči življ. Liberalci se nikakor ne morejo sprijazniti z mislijo, da so tisti časi minoli, ko se je mislilo, da Avstrija more obstati jedino kot nemška država. Tudi je postopanje levice mnogo pripomoglo, da se je spoznalo, da si liberalci pač povse po krivici prisvajajo kake posebne državniške lastnosti.

Liberalci vedo, da brez vladne pomoči se ne morejo vzdržati. Sedaj, ko so dogospodarili na Dunaju, jim preti podobni poraz tudi drugod, ako jim vlada ne prihití na pomoč. Dolgo so mislili, da so vladi neobhodno potrebni, a ko so pa Mladočehi malo spremenili svojo taktiko, so pa v strahu, da se ne bode nanje ozirala. Poslanec Halwich je na shodu svojih volilcev gotovo v sporazumljenju s svojo stranko pretil vladi z opozicijo, če se na levico ne bode ozirala. Naglašal je, da se vlada mora

ozirati na vso zjednjeno levico, ne pa le na kacic 60 poslancev in se ponašal z jedinstvo svoje stranke. Ves ta govor je kazal bolj strah, kot pogum. Halwichu se je videlo, da že misli na to, da vlada levice ne bo potrebovala. Z opozicijo je le pretil, da levičarji najdejo lepo pot do opozicije, ko bi vlada jih le od sebe bacnila. Rekli bodo vsaj lahko potem, da so sami šli v opozicijo.

Grof Badeni se tega strašenja ni gotovo nič bal, on le predobro ve, v kakšnih razmerah da je zjednjena levica. Jasneje je pa strah izrazil dunajski dopisnik berlinske „Nat. Zeitung“, o katerem je znano, da je dobro informovan o mišljenju levičarjev. Pisal je svojemu listu, da čas ni daleč, ko bode vlada se morala pomiriti s Čehi na troške Nemcev. Nadalje pa pravi, da je znano, da se že dolgo le umetno ohranjuje nemška večina v moravskem deželnem zboru. Slepo postopanje klerikalcev in protisemitov bode to kronovino spravilo v češke roke, in veljava nemštva v Avstriji se pomanjša. Malo je verjetno, da bi se pri taci razmerah novi ministerski predsednik pogajal z levico.

Priznanje tega nemškega lista glede nemške večine v moravskem deželnem zboru je jako pomenljivo. Mi smo že davno vedeli, da je ta večina umetno skrpana, kajti popolnoma protinavarno je, da ima dežela s tremi četrtinami slovanskega prebivalstva nemško večino v dež. zboru. Dobro pa je, da pravi značaj te večine priznajo Nemci sami.

Podobenega umetnega nemštva je še mnogo v Avstriji, kajti podpirale so je skoro vse vlade ne izvzemši Taaffejeve. V marsikakem krajnem, okrajnem ali deželnem šolskem svetu, občinskem ali okrajnem zastopu je taka umetna nemška večina. Koliko je pa še tacega umetnega in nepotrebnega nemštva v šolah in v uradih. Za to umetno nemštvo se tako boji zjednjena levica, na njem je tudi dolgo slonela njena moč. Pravega nemštva v Avstriji nikdo ne misli zatirati, ves boj velja le temu umetnemu, prisiljenemu nemštvu, ki se je umetno vzgojilo in ohranilo pod raznimi avstrijskimi vladami. To nemštvo nima v sebi življenske sile, more le uspevati,

ako je podpira vlada. Marsikaj kaže, da grof Badeni tega podpiranja ne bode zmatral za svojo prvo nalogo, in to vzbuja mej levičarji strah, kajti z umetnim nemštvom propade tudi stranka sama. To se bode tudi zgodilo prej ali slej, kajti kar nima naravnih pogojev življenja, se ohraniti ne more.

V Ljubljani, 4. oktobra.

Grof Badeni. Ker grof Badeni še ni nikomur prav razkril svojega programa, časopisi ugibljejo, na katere stranke se bode opiral in kakšnih načel se bode držal. Nekateri mislijo, da se grof Badeni ne bode držal nobene stranke in tudi ne bode vladal po nobenih trdnih načelih. Menjal bode svojo politiko in ministre, kakor bode ravno kazalo. Ministri bodo prihajali in odhajali, kakor so pod Taaffejem, le Badeni bode ostal. Mi pač dvomimo, da bi s tako politiko grof Badeni dolgo izhajal. Sedaj razmere niso tiste, kakor so bile pod Taaffejem. Staročehi, ki so bili vladni za vsako ceno, zamenili so Mladočehi. Tudi grof Taaffe je naposled se bil onemogočil s tako breznačelno politiko. Drugi pa zopet zatrjujejo, da grof Badeni le zaradi tega noče posebno se navezati na sedanje stranke, ker vidi, da so se preživele. Šele v novem državnem zboru se bode odločil, s katero stranko pojde. Nam se to ne zdi verjetno, kajti v Avstriji navadno vlade že pri volitvah skušajo dobiti povoljno večino. Tudi grof Badeni bode pred volitvami se odločil, s kakšno večino namerava vladati.

Ogerska in Hrvatska. Ko pride cesar v Zagreb, pridejo tudi vsi ogerski ministri in 40 ogerskih državnih poslancev. Poleg tega pošljejo obmejni komitati deputacije v Zagreb. Vse to ima gotovo kak političen pomen. Nič s posebnim veseljem hrvatski rodoljubi ne gledajo tega zanimanja Madjarov za cesarjev prihod v Zagreb. Sodi se namreč, da imajo svoje državnopravne ozire. Pokazati nekako hočejo, da zmatrajo Hrvatsko za del Ogerske. Lahko bi jim pustili to veselje, ako bi na Hrvatskem vladala odločna stranka, ki bi znala vsake take pretenzije odločno zavrniti. Tako je pa stvar resnega pomisleka vredna, kajti hrvatska avtono-

Listek.

Tat.

(Povest J. E. Golobova.)

(Dalje.)

To je sklenil Aleška in čakal časa košnje kakor rešenja, — štel je dneve in ure.

Jutro koncem velikega travna. Od Razgudina dviga se na strmo goro s platnom pokrit voz, s katerega je visela na prednjem delu stara lesena posoda. Ob strani korakajo štirje možje v belih srajcib, v usnjenih čevljih z novimi konopnemi trakovi, namotanimi križem na nogah. Dva — stara trideset let — Ivan in Semen, Kirjuha stareji z nekoliko sivo brado, in četrti Aleška. Da, odpravil se je. Prodal je kravo, prodal sivo kobilu, s katero je bilo težko ločiti se, — jahal jo je izza otroških let, — pustil v stanovanje v svojo hišo čevljarja Uvara, šel h gosposki po potni list, sešil usnjeno četirivogelno vrečico, noter shranil s potnim listom vred prejetih 32 rubljev, ki so mu še ostali po uplačilu davkov, djal vrečico okolu vratu in — šel. Možje, katerim se je pridružil, bili so Razgudinski in šli so mnogokrat na košnjo, posebno Kirjuha, ki jim je bil sedaj voditeljem. Aleška je vzel polletni potni list, a imel namen tam „na Nizu“ ustopiti v

celoletno službo. To storiti, rekel je Kirjuha, ne bilo bi težko.

Aleška stopa bodro, gleda svetlimi očmi na visoko zeleno rž, rastočo ob straneh poti. Kakor na dlani stoji rodno selo. Globoko, no i lahko vzdihne. „Z Bogom, Razgudino!“

Dolgo je gledal in se spominjal svoje preteklosti: „Tam za reko bil je uljnjak... Oče se je sklonil, dolbe panjeve: ljubeznjivo ga gleda, ljubeznjivo pripoveduje, kako nosijo čebele med... Voznik dela žalejke in kaže, kako treba držati preste. In šola... Tu ga boža po glavi Nastasja Ivanovna in ga hvali, da se je naučil... Tu je dvor... Soba... Praznik... Mati ga je oblekla v novo srajco, mu namazala glavo z oljem in ga hoče počesati, on pa se smeje, beži in se ne pusti, mati ga lovi, kriči nanj včasih strogo, a se tudi smeje.“

Obličje in oko se Aleški zjasni v smehljaji, tužnost se je premaknila v duši, — britkost odhaja...

„Poleg sobe krilce... Noč... Tihi šepet Nataške... A na tem krilci mrtva žolta mati v krsti... Prav na tem krilci črna ovčina... starci... Tat... jetnik... Tu jokajoča Nataška za mizo pri Anisji... Tam, poleg rakit, dvor Kraninjih... Včeraj zvečer šel je tod... hotel poslednjič videti Nataško... no, ni se mu posrečilo... Tat!... Jetnik!...“

„Ne, proč od tod!... V Donščino!... Z Bogom!... Naprej, naprej!... Od vseh teh rodnihi krajev!... Z Bogom!...“

Aleška je došel kmalu z velikimi koraki voz, ki ga je že daleč pustil za seboj.

Njegove prsi so dihale svobodneje, žolč in besnost, vskipela do vrha izza dobe jetniškega življenja, izgubljala sta se, se tajala, in on se je pomiril z dogodki in ljudmi, ki so mu delali krivico, odpustil jim je...

„Sedaj“, mislil je, „sedaj je konec! Tam na liniji začel bom živeti inace!“ No ni se zgodilo tako...

Kosci so vozili povsod počasi, zanočevali v polji, a drugi dan dospeli so po obedu v večje trgovinsko okrajno mesto z množestvom prodajalnic, z zidanimi hišami, in odločili so se nočevati v prenočišču na trgovinskem trgu. Ker je bila nedelja in radi ločitve od svojega kraja sklenili so izpiti ga vsak jedno čašico in so šli v gostilno, katera je ne daleč za voglom v postranskih ulicah. Gostilna ni bila podobna Razgudinske, dasi je bilo i tu umazano in neprijeten duh, no bili so podi iz desk, steklena vrata, večja soba, ob obeh straneh stari preprosti divani, pred jednim stolom je pregrnjena barvana miza.

Ko so ustopili Razgudinci, sedel je v gostilni le jeden gost. Ta je bil v pravem pomenu capin.

mija se vedno bolj krati. Vedno se čuti teženje, da bi jo Madjari radi naredili za navadno provincijo Ogerske, ki bi se povsem vladala iz Budimpešte.

Civilni zakon na Ogerskem. Dne 1. oktobra se je sklenil prvi civilni zakon na Ogerskem. V Budimpešti bila sta prva civilno poročena žida, tovarniški ravnatelj Joahim Kriegshaber in gospica Marija Mezei, hči odvetnika in državnega poslanca Morica Mezei-a. Zbralo se je bilo v dotični dvorani mnogo radovednežev, da vidijo, kako se v praksi uvede civilni zakon na Ogerskem. Bilo je navzočih več poslancev, odvetnikov, uradnikov, časnikarjev in risarjev ilustrovanih listov. Poročal je matrični vodja Josip Matray, ki je po dovršenih formalnostih tudi opomnil ženina in nevesto, da s tem še nista zadostila svojim verskim dolžnostim. Po civilni poroki sta ženin in nevesta peljala se v židovsko sinagogo, kjer je bila verska poroka. Opazilo se je pri tem, da je rabinec ženina in nevesto nagovoril le kot zaročenca, torej tudi on ne priznava veljave civilni poroki, če tudi so za civilni zakon bili posebno naudušeni židje.

Reforma angleške gospodske zbornice. Lord Salisbury misli v kratkem predložiti parlamentu načrt reforme gospodske zbornice. Govori se, da se misli pred vsem pomanjšati število članov, ki imajo po svojem plemstvu pravice do članstva. To se pa ne bode zgodilo s tem, da bi se vzele pravice gotovim rodbinam, temveč se bode določilo, da sedanji taki člani gospodske zbornice izvolijo šele izmed sebe neko gotovo število zastopnikov za gospodsko zbornico, kakor je to že sedaj na Škotskem. Pravice krone se nič ne omeje, samo ta, kdor bode za peria imenovan, še ne postane član gospodske zbornice. Nadalje pa misli Salisbury predlagati, da bi dolenja zbornica več članov gospodske zbornice volila. — Salisbury je bil že pred sedmimi leti predložil parlamentu predlogo o reformi gospodske zbornice, a jo je tedaj bil umaknil. Tedaj je predlagal imenovanje dosmrtnih članov, katerih bi se pa ne smelo na leto imenovati več kakor pet in bi njih število ne smelo presežati nikdar šestdesetih.

Vzhodna Azija. Mir v Vzhodni Aziji ne bode trajen, kakor se kaže, ali vsaj kake premembe je ondi pričakovati. Anglija je pomnožila število vojnih ladij v Vzhodni Aziji, da varuje svoj upliv, in se misli, da bi si rada s kako pretvezo kaj zemlje pridobila. Mirovni dogovor med Japonom in Kitajcem se še ni izvršil. Japonci so še vedno v Port-Arthuru in Kitajci se še niso ganili, da bi plačali vojno odškodnino in jih s tem odpravili iz Port-Arthura. Počasna kitajska diplomacija še ni niti določila dodatne vsote, za katero je pripravljen odstopiti Japan polotok Liaokong. To vse bi ne bilo nič nevarnega, da se Rusija ne izpodtika nad tem, da še Japonci ostanejo na azijski celini. Rusija bi rada kedaj sama utrdila upliv v teh krajih in zlasti dobila v roke trgovino. Zato utegne začeti s svojo vojsko preganjati Japonce, ako tega Kitajci sami ne store. Na Koreji je pa prebivalstvo proti Japoncem močno razburjeno. Vse to nič dobrega ne obeta.

Na starej nankinjej suknjici, v kateri je bil oblečen, ni bilo mesta, kjer bi ne bilo zaplate ali luknje; nankinje hlače niso imele zaplat, no izdelane so bile tako, da so se skozi povprečne vrste nitij svetila gola kolena; na nogah gumielastične kaloše z raztrganimi zadnjimi deli; na glavi mastno pokrivalo, da se je svetilo, potegnjeno do samih ušes. Sodé po napihnjenem, nebritem obličji, možno bi mu bilo prisoditi štirideset let.

Razgudinci so sedli za mizo, izpili jedno čašo, potem drugo in tretjo. Skoro upijanili so se.

„Plačaj, Kirjuha. Potem zračunamo in razdelimo na vsakega jednako“, reče Semen.

„Dobro.“

Kirjuha seže po usnjeno možno z denarjem in jame jemati iz nje s prsti denar; še treh kopejk je trebalo, a ni jih mogel dobiti, vselej jih je vzel pet ali dve. Preobrnil je torej možno in izsul ves denar na mizo, na kateri je še vedno stala steklenica in čaša, tudi je bilo na nekaterih mestih mokro od žganja. Z mednimi in srebrnimi denarji vred padel je na mizo tudi star zmečkan, štirikrat prepognjen papirnat rubelj. Kirjuha položi potrebni denar na stran, ostalega pa, ki se je razletel po mizi na razne strani, jame zbirati in šteti. To je delal dolgo, natančno, nakladal po kupčkih, premisljal, končno preštel in jel skladati kupčke nazaj v možnjček.

(Da je prih.)

Migljeji občinam

(Govor gospoda Ig. Gruntarja v Bohinjski Bistrici dne 29. septembra t. l.)

Salus rei publicae suprema lex esto!

Častiti gospodje, spoštovani kinetje! Ne pričakujte od mene učenega govora. Z domačimi besedami vam hočem govoriti o tem, kako bi se v jednem ali drugem vam pomagalo, kako bi se zboljšalo vaše stanje, kako bi se vam odvzelo kaj trpljenja. Razne so nad vami oblasti, ki skrbijo za vaš blagor v gospodarskem oziru. Imate občinski urad, nad katerim je deželni odbor in glavarstvo, in nad tem je zopet deželna vlada in ministerstvo. Dalje obstoji sodišče, nad katerim je deželno sodišče in nadsodišče in najvišje sodišče. O občinskih uradih ne bodem danes govoril, dasi bi bilo zelo hvaležno o tej stvari obširneje govoriti, glavarstvo omenim le mimogrede, ker sem si namenil o sodišču nekoliko več spregovoriti.

Oglejmo si pred vsem delokrog sodišča. Kakšni so opravi, po katerih pridete v dotiko s sodiščem? Peča se to z nedoletniki, ki niso sami sposobni oskrbovati svojega imetja, ter skrbi tudi za njih vzgojo, katero je dolžno nadzorovati. Če kdo umre, skrbeti je, da pride njegova zapuščina tistemu v last, ki ga zadnja volja umrlega določuje, ali ki je po zakonu poklican. Če nastanejo prepiri zaradi motenja posesti, lastnine, služnosti ali zaradi pravoveljavnosti poslednje volje ali zaradi plačila kake tirjatve, razsoja jih in v to svrhu če treba tudi zaslišuje priče, na katere se sklicuje v dokaz svoje trditve jedna ali druga stranka. Vaša posestva vpisana so v javno zemljiško knjigo, v katero se vpisujejo tudi dolgovi, ki jih napravite na posestvo. Kaj se vpisuje v to knjigo, o tem tudi določuje sodišče, katero sodi konečno tudi o prestopkih, pregreških in hudodelstvih.

Vse te stvari vsacega izmed vas spravijo mnogokrat s sodiščem v dotiko, in vsa ta opravila imenujemo kratko: pravosodje. O pravosodju pa moramo zahtevati, ako naj prebivalstvu ugaja, da je naglo, cenó in dobro. Če pridete vi s sodiščem v dotiko, morate hoditi zaradi oddaljenosti vaše občine od sedeža vašega sodišča v Radovljico daljno pot 6 do 8 ur. Nemogoče vam je pri dobrem vremenu opraviti svojo stvar pri sodišču v enem dnevu. Koliko zamudite časa, koliko imate trpljenja po zimi pri hudem mrazu in velikem snegu, po leti pri hudi vročini in prahu, koliko stroškov, in zakaj? Dostikrat zaradi kake prav malenkostne stvari, ki ni omembe vredna. Da varuh ali sovaruh seže sodniku v roko, da bode vestno izpolnjeval svoje dolžnosti, da ste zaslišani kot priča v kaki včasih prav malenkostni pravdi, itd. Saj plačujete davke od svojega posestva, od svojih dohodkov. In težko jih plačujete, težje kakor drugod v krajih, ki leže na prometnih progah. — Le težko spravite svoje prideleke v denar. Pravico imate torej zahtevati, da se pravosodje za vas tako vrši, da ne zamudite toliko časa, da ne potrošite toliko denarja. — Vaši občini štejete okoli 4000 duš. Nekoliko več jih ima občina Cerknica, ki je po svojih prošnjah dosegla lastno sodišče. In ta občina je oddaljena le $\frac{3}{4}$ ure od postaje Rakek, iz katere se peljejo lahko nje prebivalci v $\frac{1}{2}$ ure do Logatca, sedeža prejšnjega sodišča. In vi imate tako daleč — po zimi hude zamete, snega toliko, da ga ni pregaziti, po leti hudo vročino in koliko zamude pri obilem poljskem delu! Radovljiški sodni okraj ima sedaj 19.319 prebivalcev. Ali vsako sodišče na Kranjskem ni tako veliko. Kranjska gora ima 7169, Tržič 6481 in Senožeče 6360 prebivalcev v svojem okraju. In v drugih okrajih po nemškem na pr. v Ampezzu na Tirolskem je le 3032 in v St. Gilgenu na Solnograškem celo le 2922 prebivalcev. Kar je torej drugod mogoče, kar so drugi dosegli, dosežete tudi vi, ako se ganete. Trkati je treba, če se hoče, da se odpre. Saj so za vse državljane jednake pravice. Moj rojstven kraj Kobarid je bil v enakem položaju, kakor vi. Prav tako daleč so morali hoditi do svojega sodišča v Tolmin, kateri okraj je štel 22.000 prebivalcev. Prosili so moji rojaki za lastno sodišče in dovolilo se jim je. Prihodnje leto začne to sodišče že poslovati.

Utegnilo bi se morebiti ugovarjati, da bi občino zadeli zaradi ustanovitve sodišča veliki troški. Tega pa se ni bati. Uradnike se ve da plača država in šlo bi le jedino zaradi poslopja, v katerem bi se nastanili uradi. Res je, da bi občina morala kako primerno poslopje nekoliko popraviti ali prezidati

ali pa tudi morebiti celo novo poslopje graditi. Ali denar, ki bi bil v to potreben, dobila bi občina lahko na posodo od kacega denarnega savoda za prav nizke obresti in proti vračilu v primerni dobi, in ker bi država plačevala za prostore, ki bi jih potrebovala za urade, primerno najemščino, bi se iz te pokrivale obresti in odplačila na dolg, občina v nekoliko letih postala lastnica hiše, od katere bi dobivala potem vsako leto najemščino. Ker je novo zgrajena hiša 12 let davka prosta, bi vsaj v tem času občini gotovo ne bilo treba nič doplačevati na najemščino, da bi se pokrile obresti in odplačila na dolg. Če bi nastala pozneje morebiti potreba doplačila, bi bilo to gotovo tako majhno, da bi ne prišlo v poštev, toliko manj, ker bi občina nastanila v takem poslopju lahko tudi občinsko pisarno, občinski zapor, bralno društvo, gasilno društvo, posojilnico i. t. d.

In koliko bi občina na drugi strani pridobila z lastnim sodiščem! Koliko bi denarja ostalo v dolini, ki ga znosite polagoma dan za dnevom v Radovljico! Gotovo 5000 gld. na leto. Še več bi pa prišlo denarja v dolino s tem, da bi država plačevala najemščino za stanovanja, ter da bi uradniki svoje plače pustili med vami.

Gotovo bi se pa tudi lahko izprosilo od grajščine in obrtne družbe, da bi h grajenju takega poslopja prispevala z lesom ali železom, vi občani pa bi tudi lahko znižali troške zgradbe s tlako.

Grajščina in obrtna družba ne sme slovenske zemlje samo izpivati, ampak jo mora tudi brez posebne žrtve oploditi.

Brezdvomno je pa, da se taka prošnja, katero napraviti občini sporazumno na podlagi občinskih sklepov, ne reši tako hitro. Odpošlje se potom glavarstva deželni vladi, katera je izroči ministerstvu notranjih zadev. To jo odstopi ministerstvu pravosodja, katero jo pošlje predpisanim uradnim potom do okrajnega sodišča, da to poroča o tem, koliko dajeti občini sodišču opravi. Končno pa provzroči tudi finančno ministerstvo poizvedbe zaradi davkov in izjavlja tudi finančna direkcija svoje mnenje o potrebi cele stvari. Konečno izreče tudi deželni zbor na vladno zahtevanje svojo misel o potrebi sodišča. — Če se vse te oblasti izreko za ustanovitev, potem je stvar gotovo ljudstvu v korist in odpadejo že zaradi tega vsi pomisleki, da bi bila v katerem oziru nepotrebna. Naravno je pa, da vse te poizvedbe in ta poročanja potrebujejo dalje časa. Ne kaže vam pa toliko časa trpeti vse nepravilnosti, ki so s sedanjimi razmerami spojene. — Dokler se torej ne reši vaša dotična prošnja, uvedli naj bi se uradni dnevi v vaši občini, t. j. sodnik radovljiški naj bi prišel po potrebi, recimo morebiti vsak mesec enkrat za jeden, ali če je treba za dva dni v vašo občino in tako naj bi vam bila dana prilika, da bi malone vsa opravila, zaradi katerih morate sedaj v Radovljico, lahko opravili doma brez stroškov in zamude časa. Ložje bi prišel jeden sam v vašo dolino, kakor da vas mora toliko k sodišču. Tako bi doma obljubovali varuhi izpolnjevanje svojih dolžnosti, in opravljali tudi vsa opravila, ki imajo zaradi svojih varovanec pri sodišču. Tudi varstveni računi pregledovali bi se doma. Smrtoznice in inventure bi se opravljale doma, zadnje brez stroškov, kateri sedaj zanje naraščajo. — Zapuščinske razprave izvršile bi se lahko doma in tudi legalizovanje, t. j. potrditev pristnosti vaših podpisov na listinah, za zemljiško knjigo namenjenih, bi vam pri tej priliki napravil sodnik. Če si omislite vsak za se z majhnimi troški (kolek za 1 gld.) izpiske iz zemljiške knjige, ter se občini naročiti mapi — svoj posestni list ima že tako vsak v roki — bi se vam jemale tudi zemljeknjižne prošnje pri tacihih uradnih dnevih na zapisnik. Mapo si pa lahko brez stroškov omislite. Dasi je določen od deželnega odbora znesek 800 gld. na leto za zdravnika v vaši dolini, se izda, ker opravlja to službo bleški zdravnik, na leto le 200 gld., ter bi ne bilo neopravičeno, če prosite, da vam deželni odbor za to, kar ta prihrani, omisli prepotrebne mape. — Nekateri stvari pa naj bi bile od uradnega dne izvzete. Če se kdo s svojim dolгим jezikom dotika časti svojega bližnjega, če se kdo vpijani in potem pretepa, taki naj bi za kazen hodili daljno pot v Radovljico, da bi imeli čas med potjo premišljevat o tem, kako grdo so ravnali.

Tak uradni dan bi državo veljal na leto le kacihi 500 gld., toraj komaj dvajseti del tega, kar sodišče. Gotovo ga dosežete toraj, če prosite zanj. Prosite toraj za začasno upeljavo tacihih uradnih dni. Če se pa ne bi hoteli odločiti za prošnjo za lastno sodišče, prosite vendar za uradne dneve. (Konec prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 4. oktobra.

— (Cesarjev imendan.) Povodom godu pravitelga cesarja celebriral je danes ob 10. uri dopoldne v stolni cerkvi knezoškof dr. Missia z veliko asistenco pontifikalno mašo, katere so se udeležili dvorni svetnik Schemerl kot zastopnik deželnega predsednika z mnogimi vladnimi in drugimi državnimi uradniki, deželni glavar Detela in deželni odborniki, mestni župan Grasselli z mestnimi odborniki in uradniki, predsednik trgovinske in obrtne zbornice Perdan itd. Tukajšnje vojaštvo udeležilo se je slovesne maše, katero je služil vojaški kurat dr. Senjak v Uršulinski cerkvi. Učiteljski zbori in učenci tukajšnjih učnih zavodov prisostvovali so službi božji v raznih cerkvah. Ob polu 12. uri šle so razne deputacije k deželnemu predsedstvu, da sporoče svoje čestitke na najvišje mesto.

— (Reportoir slovenskega gledališča.) Danes se bode pel „Trubadur“. Zanimanje za to operno predstavo je toliko, da utegne biti gledališče do cela razprodano. Posebna radovednost se koncentruje na nove sile naše opere, katere imajo vse v tej operi velike vloge in bodo torej imele kaj pri prvem nastopu priliko, pokazati, kaj znajo. Sodeč po uspehu skušenj upamo, da bo občinstvo prijetno iznenađeno. Vojška godba bo pred predstavo sviral Westernmayerjevo cesarsko ouverturo. — V nedeljo se bo igral, kakor smo že javili, iz francosčine preložen igrakaz „Siroti“, prava ljudska drama, polna pretresujočih prizorov. Dejanje v tej igri je jako živahno, da pa je tudi zanimivo, svedočijo že posamične podobe, naslovljene: „Rop sirote Henriette“, „Rešitev Henriette“, „Tajnost grofinje Dijane“, „Lujiza v nesreči“, „Aretovanje Henriette“, „Rešitev iz ječe“, „Henrietta najde sestro“, „Mati in hči se najdeti“.

— (Osobna vest.) Intendant kr. hrvatskega narodnega gledališča v Zagrebu, gospod dr. Stjepan pl. Miletić, se je na svojem potovanju ustavil v Ljubljani, da prisostvuje nocojšnji predstavi „Trubadurja“ v našem gledališču.

— (Občni zbor „Slovenske Matice“.) Včeraj popoldne bil je v mestni dvorani ljubljanski 30. občni zbor „Slovenske Matice“. Predsednik društva, gosp. prof. Levec, omenil je v svojem govoru, da je velikonočni potres hudo udaril tudi „Matico“ ter jej napravil pri hiši škodo okolo 4000 gld. Trudoljubju hišnega oskrbnika gospoda dra. Stareta in njegovi izvedenosti v gospodarskih stvareh se je zahvaliti, da se je ta škoda, kolikor moči, hitro popravila. Društveno delovanje pa se je v kljub potresu vršilo redno ter se je poskrbelo za to, da društveniki prejmo knjige ob pravem času in letos celo jedno več nego druga leta. Glede tožba, ki jih je bilo čuti po nekaterih časopisih, še več pa v prijateljskih razgovorih, da namreč „Matica“ podaje svojim udom premalo leposlovnega in sploh zabavnega beriva, omenil je predsednik, da bi odbor prav rad tudi leposlovju v društvenih knjigah odločil več prostora, ko bi imel primernih pripovednih spisov na razpolaganje; zatorej prosi slovenske pripovednike, naj bi ne prezirali „Matice“ in naj bi jo v prihodnje izdatneje podpirali. Obširnemu letnemu poročilu tajnika gospoda Laha o odborovem delovanju v dobi od 1. maja 1894. do 31. avgusta 1895. leta posnamemo, da izda „Matica“ letos pet knjig, in sicer: „Letopis za leto 1895.“, drugi zvezek dr. K. Glaserjeve „Zgodovine slovenskega slovstva“, „Slovenske narodne pesmi“ (I. del, zbral in uredil dr. K. Štrekelj), „Zabavne knjižice“ 9. zvezek in „Knezove knjižnice“ 2. zvezek — vsega skupaj okolo 72 tiskanih pol. Za prihodnje leto pripravlja se šest knjig ter se snuje tudi „Splošna zgodovina Slovencev“ in nov predrugačen natis zemljevida slovenskih pokrajin. V skupnem številu društvenikov napredovala je „Matica“ lani za 170 ter jih ima sedaj 2530. Računu o društvenem novčnem gospodarstvu posnamemo, da je imela „Matica“ v pretečenem letu 13 683 gld. dohodkov in 642 gld. prebitka. Društveno premoženje znaša 58.006 gld. 90 kr. Dosedanji presojevalci računov gg. F. Bradaška, Dimnik in D. Žagar so bili per acclamationem zopet izvoljeni. Pri dopolnilni volitvi društvenih odbornikov bilo je oddanih 396 glasovnic in so večinoma jednoglasno bili izvoljeni gg.: dr. Detela Franc, dr. Gregorič Anton, Gregorič Simon, Hubad Franc, Kržič Anton, dr. Požar Lovro, Senekovič Andrej, dr. Staré Josip, Sušnik Ivan, Šubic Ivan in Wies-

thaler Franc. Ker samostojnih predlogov in nasvetov ni bilo, zaključil je potem predsednik občni zbor.

— (Novi regulacijski načrt za Ljubljano in centralna postajališča za živino.) Iz trgovskih krogov se nam piše: Sedaj imamo v Ljubljani tri železnične postaje: južni, državni in dolenskih železnic kolodvor. Na vseh teh postajah se v teku leta na stotine živine naklada, oziroma izklada, misli bi torej vsakdo, da tu v glavnem mestu dežele, pri tako velikem prometu, je tudi vse tako urejeno, da imajo posamezne postaje vse potrebnosti za tak promet. A kaj še! Razun južne železnice, ki ima neki mali prostorček z lesom ograjen in z napolpodrtimi vrati zaprt, ni nikjer naprave za živino in kupci morajo po več ur ubogo živino imeti ali na solncu ali pa kakor po zimi v snegu in dežju po cesti loviti ter pustiti, da leži v blatu. Da je pri taci razmerah tudi zdravstveni ogled živine skoraj nemogoč, nam bode potrdil vsak živinozdravnik, ki ima na železnici posla. Že pred par leti se je začelo splošno na to delati, da bi se vsem tem nedostatom prišlo v okom in napravila tu v Ljubljani centralna postaja za odkladanje ali izkladanje živine in to v obližju klavnice ali živinskih sejmišč, posebno ker v tem kraju sedaj vozi dolenska železnica in bi se taka postaja kaj lahko napravila. Hbratu bi pa tudi prenehala gonja živine, posebno prašičev, po mestu, bodisi s kolodvora ali na kolodvor, ki dela veliko sitnosti, ovir in zamude časa. Oziraje se na vse to je magistrat dal res napraviti načrte taki postaji, tudi občinski svet se je o tem že posvetoval ter sklical komisijo, da si vse to ogleda. Kolikor nam je znano, se je načrt deloma odobril in se je sklenilo, naj magistrat prosi vlado, da podpira prošnjo pri ministerstvu in pri vodstvu južne in državne železnice, da se privoli, oziroma gmotno podpira zgradbo take postaje, kakor se je to tudi v Gradcu zgodilo. Odkar je bil ogled na lici mesta, se o celam projektu nič več ne čuje. Kje je vse obtičalo?! Ne vemo, pa bodi kakor koli. Gospode občinske svetnike prosimo, da se zopet z vso odločnostjo lotijo pričetega dela in naj poskrbe, da sedaj, ko se dela novi regulacijski načrt za Ljubljano, se tudi ozir jemlje na zgradbo takega centralnega postajališča za ukladanje, oziroma izkladanje živine tik mestnih živinskih sejmišč. Pričakujemo, da se v kratkem o tem kaj čuje, a ker bi bila taka centralna postaja eminentne važnosti tudi v zdravstvenem oziru, pričakujemo pa tudi, da bode vlada to stvar z vso odločnostjo podpirala pri raznih železnicah in poskrbela, da bode tudi ministerstvo s kakim zneskom v pomoč priskočilo, kakor se je to tudi v Gradcu zgodilo. Da je pa tudi trgovinske zbornice dolžnost tak projekt podpirati in na njega izvršitev delati, tega, menimo, pač ni treba posebej povdarjati.

— (Pevsko društvo „Ljubljana“) prične s svojimi rednimi vajami dne 7. t. m. V pevsko šolo, katera se tvori tekom prihodnjih dni, vabi vse prijatelje petja, ter se lahko vsak dotični zglašil naravnost pri odboru, ali pa po kakem društveniku. Društvena soba nahaja se v Rudeževi hiši na Starem trgu.

— (Policijske vesti.) Tukajšnja mestna policija aretovala je včeraj vojaškega beguna deželnega brambovca Janeza Turka iz Zajčjega vrha, katerega so oblasti že tri leta zasledovale. Izročen je bil deželne brambe poveljništvu, krovce Jurij Haška, ki je sumljiv tatvine, pa okrajnemu sodišču. Policijsko službo opravlja še 43 mož.

— (Nova zadruga.) Kakor se poroča uradnemu listu, se snuje v sodnem okraju tržiškem na Gorenjskem skupna zadruga vseh obrtnikov tega okraja.

— (Na novomeški gimnaziji) je letos izredno veliko dijakov, kakor jih še ni bilo kmalu. V prvem razredu jih je 77, vseh skupaj pa 237.

— (Požigalec iz osvete.) Kmetovalec Janez Colja v Sibelji v občini Šrbina na Krasu je zažgal hišo svoje žene, da se maščuje. Hiša je zgorela z vso hišno opravo in poljskimi pridelki ter znaša škoda nad 200 gld. Po izvršeni osveti se je požigalec sam prijavil okr. sodišču v Komnu.

— (Imenovanje.) Pravni praktikant pri deželnem sodišču v Gradcu Alfred Kermavner je imenovan avskultantom na Štajerskem.

— (Ljudski shod) je sklical „Slovensko društvo“ v Slovenji Gradec na nedeljo dne 13. oktobra popoldne ob 3. uri v prostore okrajne hranilnice. Na shodu bodeta govorila tudi poslanca dr. Gregorec in Robič.

— (Andreas Freiherr von Čehovin.) k. k. Artillerie-Hauptmann. Ein österreichischer Held. To

je naslov zanimivemu podlistku, ki ga je začela objavljati mariborska „Südsteirische Post“ iz peresa g. Janka Lebana. Delo izide baje kot ponatisek tudi v posebni knjigi s sliko junakovo. Prav je, da tudi v nemških krogih kaj zvedo o tem odličnem slovenskem junaku!

— (Osobne vesti.) Sodni pristavi, Lorenc Petronio pri okrožnem sodišču v Rovinju, Henrik Kaderk in dr. Henrik Kramer pri deželnem sodišču v Trstu, so imenovani svetniškimi tajniki, in sicer prva dva pri deželnem sodišču, poslednji pa pri višjem deželnem sodišču v Trstu. Svetovalniški tajnik deželnega sodišča v Trstu Adolf Podreka je premeščen k trgovinskemu in pomorskemu sodišču.

— (Lahonske demonstracije v Poreču.) Da iredentovski listi previdno molče o vseh protiaustrijskih demonstracijah, zlasti če se primerijo v krajih, kjer živé samo Lahji, je umevno, da pa take dogodbe prikrivajo listi, katerih ozke zveze z vlado so znane, in kateri vedno bobnajo ob svoj avstrijski patrijotizem, to je značilno za primorski politični sistem. V Poreču so Lahji v predvečer 20. septembra svoja okna slavnostno razsvetili. Drugo jutro so se razdeljevali oklici z napisom „Viva l' Italia, Re Umberto“ itd., predsednik upravnega sveta pazinskega pa je odpotoval v Rim, da se udeleži ondotnih slavnostij. V zid poslopja, kjer je nastanjeno okrajno glavarstvo, je nekdo uklesal besede „Viva l' Italia“, neki otrok pa je bil tisti dan krščen na imena „Benedetta, Margherita, Regina, Italia“. Dočim se nič ne čuje, da bi se radi teh dogodbo vršila kaka preiskava, se poroča, da je drž. pravdnistvo začelo sodno postopati proti pazinskemu trgovcu g. Bartoši, ker je na okno svoje prodajalnice obesil zastor, na katerem je bila nastikana žena, držeča v jedri roki meč, v drugi hrvatsko zastavo z napisom „Živela Hrvatska“. Gosp. Bartoša je dobil od okrajnega glavarstva nalog, da zastor takoj odstrani in je to tudi storil, vžlic temu se je proti njemu začela preiskava. Vse kaže, da bodo imeli naši državni poslanci sila mnogo materijala za osvetljenje Rinaldinjevega sistema.

— (Novo delo Rendičeve.) Hrvatski umetnik Rendič je dodelal doprni kip znanega pisatelja hrvatskega zgodovinarja in arheologa g. Sime Ljubića prav krasno in umetiško.

— (Rapisane službe.) Pri okr. sodišču v Kranju mesto okrajnosodnega pristava z dohodki IX. plač. razreda. Prošnje do dne 12. oktobra predsedstvu dež. sodišča v Ljubljani. — Pri višjem dež. sodišču v Gradcu mest. svetnika. Prošnje do dne 16. oktobra pri predsedstvu istotam. — Mesto deželnega okrajnega živinozdravnika s sedežem v Konjicah. Letna plača 600 gld. Prošnje do dne 20. oktobra dež. odboru v Gradcu.

* (Vročina letošnjega poletja) je bila v nekaterih krajih izredna. Po poročilih pariškega meteorološkega centralnega urada je bila samo l. 1723. na Francoskem taka vročina. Celih 127 let torej ni bilo tako vročega poletja in se je pač res lahko reklo, da se niti „najstarejši ljudje“ ne spominjajo kaj takega.

* (Oproščena morilka.) Meseca maja je ljubimka bančnega ravnatelja Glaserja v Parizu, angleškinja Boneton umorila rečenega Glaserja, ker jo je hotel zapustiti in se poročiti z drugo. Zvabila ga je k sebi in ga hladnokrvno ustrelila. Pri obravnavi je pripovedovala, kako slabo je Glaser ž njo ravnal in je porotnike s tem tako ganila, da so jo oprostili.

Slovenci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Brzjavke.

Dunaj 4. oktobra. Včeraj se je sešel prvič ministerski svet. Govori se, da je določil rok, kdaj se razveljavi izjemno stanje v Pragi.

Dunaj 4. oktobra. Hohenwart se je vrnil z dopusta.

Dunaj 4. oktobra. Sekcijski šef v trgovinskem ministerstvu Koerber je imenovan začasnim predsednikom drž. železnic. Zajedno mu je cesar podelil red železne krone druge vrste.

Dunaj 4. oktobra. Cesar je predsedniku češke akademije znanosti, Hlavki, podelil naslov višjega stavbenega svetnika.

Praga 4. oktobra. Oficijelno se je naznanilo, da obišče nadvojvoda Karol Ludovik narodopisno razstavo in sicer v četrtek.

Carigrad 4. oktobra. Zastopniki tujih sil so izročili vladi kolektivno noto, v kateri zahtevajo, naj se takoj stori kar treba, da se ustavi masakriranje kristijanov, naj se kaznujejo vsi tisti, ki so to provzročili. Kolikor se je dognalo, so Turki ubili petdeset Armencev, ranjenih je pa na stotine.

Tuji.

3. oktobra.

Pri **Slonu**: Fuchs, Uprimny, Greysen, Weinberger z Dunaja; — Kopriva iz Chotzena; — Drobek iz Podmoklega; — Albori iz Krakovega; — Schmidt iz Heba; — Wergles iz Gradca; — Camerini, Hain, Maier, Condellari iz Trsta; — Devetak iz Kobarida; — Haas, Flerin iz Kamnika; — Tertnik iz Glanhofena; — Thuma iz Postojne; — Pruck iz Višnjegore; — Pirc iz Brežic; — Hinkeldein iz Lipsije; — Brosch iz Berolina; — Gressel iz Celovca; — Gaedick iz Tempelhofa; — Hanusch iz Hassberga.

Pri **Malič**: Adamezik Wagner, Vana, Dietrichstein, Pribil, Engl, Guttmaier, Danahanser, Ficher, Schubert, Weiss, Theimer, Hanseli z Dunaja; — Schmoranzler iz Vel. Lašić; — Ehrne s Predarlškega; — Kopetzky iz Beljaka; — Golihovšek iz Sežane.

Umrli so v Ljubljani:

29. septembra: Jožef Sitar, stražnikov sin, 6 mesecev, Florjanske ulice št. 28.

30. septembra: Marija Kastelic, delavčeva žena, 45 let, Ozke ulice št. 4.

1. oktobra: Antonija Vojska, delavčeva hči, 16 mesecev, Dunajska cesta št. 44. — Matija Pogačnik, krčmar, 30 let, Krojaške ulice št. 1. — Sidonija Debevc, delavčeva žena, 30 let, Karlovska cesta št. 18. — Franc Pogačar, narednikov sin, 15 dni, Marije Terezije cesta. — Ivana Perhne, tov. delavka, 30 let, Tesarske ulice št. 3.

2. oktobra: Ivana Rolini, delavčeva hči, 5 mesecev, Krakovski nasip št. 24.

V deželni bolnici:

30. septembra: Franc Derbič, pisar, 35 let. — Ivan Dežman, gostač, 76 let.

V hiralnici:

29. septembra: Jozefa Škedl, gostija, 62 let.

2. novembra: Rudolf Mally, častnikov sin, 17 let.

Dunajska borza

dné 4. oktobra 1895.

Skupni državni dolg v notah	100	gld.	80	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	10	"
Avstrijska zlata renta	121	"	45	"
Avstrijska krona renta 4%	101	"	40	"
Ogerska zlata renta 4%	121	"	85	"
Ogerska krona renta 4%	99	"	40	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1075	"	—	"
Kreditne delnice	405	"	75	"
London vista	120	"	25	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	82 1/2	"
20 mark	11	"	76	"
20 frankov	9	"	53 1/2	"
Italijanski bankovci	45	"	30	"
C. kr. cekini	5	"	67	"

Dné 3. oktobra 1895.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	151	gld.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	195	"	50	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	131	"	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	"	—	"
Kreditne srečke po 100 gld.	200	"	50	"
Ljubljanske srečke	23	"	—	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	"	—	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	177	"	75	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	577	"	—	"
Papirnat rubelj	1	"	29 1/4	"

Meteorologično poročilo.

Oktobra	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
3.	9. zvečer	732.9	7.1°C	moč. sever	jasno	—
4.	7. zjutraj	733.2	5.4°C	sl. svzh.	megla	31.6
5.	2. popol.	731.4	13.8°C	pr. m. svzh.	del. obl.	—

Srednja včerašnja temperatura 10.4°, za 2.1° pod normalom.

Zahvala.

Podpisane se zahvaljujem za mnogobrojno udeležbo pri pogrebu mojega brata, gospoda

Matije Pogačnik-a

gostilničarja.

Posebno se zahvaljujem gospodom pevcem „Katoliškega rokodelskega društva“ za prekrasne žalostinke pred hišo in na pokopališču ter gospodom gostilničarjem za prijazno udeležbo ter nositev sveč in vencev.

(1301)

Valentin Pogačnik.

Slikarska dela

izvršuje po najnižjih cenah in v največjo zadovoljnost podružnica Henrika Lohmann-a vdove iz Gradca Stari trg št. 28, III. nadstropje.

(128)

Alojzij Weber, poslovođa.

Najboljše kakovosti, blagodejen, oživljajoč, krepi in zlasti sredstvo za vzbujanje teka je

Zelodčni

ali

Marijacejski likêr.

1 steklenica stane 20 kr., 6 steklenic 1 gld., 3 tučate steklenice 4 gld. 80 kr.

Dobiva se (937—13)

v lekarni Ubalda pl. Trnkóczy-ja v Ljubljani, zraven rotovža in se vsak dan s prvo pošto razpošilja.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895

Nastopne omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po moč osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Solthal v Ansee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Steyr, Lino, Budejovice, Plzeň, Marijine varo, Hebr, Karlove varo, Francovo varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Solthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 12. uri 55 min. popoldne osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Solthal, Dunaj.
Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, des. Solthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zeli na Jaseru, Inocost, Bregeno, Ourih, Genevo, Paris, Steyr, Lino, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine varo, Hebr, Francovo varo, Karlove varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 20 min. večer osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.
Razun tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 20 min. popoldne osebni vlak v Lince-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plazja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Gmunden, Ischla, Ansee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 12. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Kočevja, Novoga mesta.
Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plazja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Gmunden, Ischla, Genevo, Ourih, Bregeno, Lince, Zeli na Jaseru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiša.
Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Solthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 25 min. večer osebni vlak s Kočevja, Novoga mesta.
Ob 9. uri 4 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena iz Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 25 min. zjutraj v Kamnik.
Ob 8. uri 5 min. popoldne " "
Ob 9. uri 50 min. večer " "
Ob 10. uri 10 min. večer " "
(polednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. zjutraj iz Kamnika.
Ob 12. uri 15 min. popoldne " "
Ob 8. uri 20 min. večer " "
Ob 9. uri 55 min. večer " "
(slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.) (5—219)

Prodajalka

izvešana v prodaji mešanega blaga, vzprejme se takoj v prodajalnico blizu Ljubljane. (1289—3)
Kje? izve se pri upravnistvu „Slov. Naroda“.

Učenca

kateri je vsaj prvi razred srednjih šol dovršil, vzprejme se takoj. (1295—2)

Pavel Homman

trgovec z mešanim blagom na Bledu.

Vsaka tretja srečka dobitak!

Podaj sreči roko.

Ugodne prilike, da se zadene srečke, kakor jo ponuja

ogerska razredna loterija

še ni bilo, kajti izmed 100000 srečk

imelo jih bode 31.499 denarne dobitke.

Z bajno visokimi dobitki opremljena je ogerska razredna loterija kajti najvišji dobitek znaša v najugodnejšem slučaju

jeden milijon kron.

Izvirne srečke

za I. razred

1 cela 1 desetina 1 dvajsetina
40 kron 4 krone 2 krone

Izvirne srečke

veljavne za oba razreda

1 cela 1 desetina 1 dvajsetina
80 kron 8 kron 4 krone

Pri srečkah, veljavnih za obadva razreda, za katere je bil v prvem razredu izžrebani dobitak, se zajedno z dobitkom p vrne tudi v naprej vplačana vloga za II. razred.

Naročajo naj se srečke, ako le možno po poštini nakaznici. Prosi se za prav natančen naslov.

Srečke dobivajo se pri

Karol-u Heintze-ju glavnemu nabiralcu

Budimpešta, Servitenplatz št. 3.

Naslov za brzojavke: Lottoheintze Budimpešta.

Naročniki blagovolijo naj priložiti za poštino 10 beličev, za priporočena pisma 20 beličev, za vsak izkaz izžrebanih srečk posebej 20 beličev. (1207—7)

Vsaka tretja srečka dobitak!

Vsaka tretja srečka dobitak!